

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Vinum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Hac secum teneras concinis inter oves.
Pascite vos herbas, locus ego pascar.
Postremumq; ut in vestra nostra ferent.
Audistis hac Libanus, Cyclopsq; lumina?
Reddidit, en parvas ut sum auctor habet!

Vide, Vitis.

Vinum.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Vinum, Græce οίνος, & αἰνέσιος, vinifer dicitur. Heb. יַיִן. Cognationem habet cum Libano, id est, amurca, fex ut sunt feces vini. Porro quod vinum lætificet cor hominis, hinc Gr. γαῖνα lætifico; item γάινος & γάινος, vinum, læticia. Nam id consonans. Hebr. effertur instar litteræ γ gamma apud Græcos, γάινος, γάινος lætifico, γάινος & γάινος, lætor γάινος lætus. Vinum aliqui volunt dictum a vi, quod vim inferat menti, alii vero volunt Græcum esse ab ἰσχυρός, quod est puto, quoniam qui copiose bibunt, multa, quæ non sunt, imaginantur. A vinum fit xinolentus, quod est ebrius, vino se ingurgians, & vinolus, idem fere significat. Vitis à ferendo vino, vindemia, de qua supra, & vindemio, vinarium, quod ad vinum spectat. Vinacea substantivum plurale, quod significat grana viti iam passæ, & vinaceus adiectivum. Vnde æquus vinaceus.

LOCUS BIBLICI.

Vinea, Gen. 9. 20. Deut. 23. 24. Cantic. 8. 11. Esai. 5. 1. Mat. 20. 1. & 21. 33. Vinea à Noe plantatur, Gen. 9. 20. diversis generibus, non ferenda, Deut. 22. 9. vinea proximi non lædenda, Exod. 22. 5. Deut. 21. 24. licet ex eius vis decerpere & comedere, vbi vinea Dei Iudæi. Matth. 21. 33. Marc. 12. 11.

Vinum hominis cor recreat ac reficit, Iudic. 6. 13. Psalm. 104. 15. Vinum quibus & quando prohibuit, nempe Leuitis intrantibus Tabernaculum, & Israhelitis facientibus votum, Leuit. 10. 9. Num. 6. 3.

Exempla: Vxor Manue, Iudic. 13. v. 13. 14. Ioannes Baptista, Luc. 1. 6. 15. vinum in deserto: Israhelita non biberunt annis 40. Deut. 29. 8. 6. vinum dat Deus obedientibus, 1. 14. & 28. 39. vinum in chana, id est, myrrha conditum, Christo crucifixo exhibetur, Marc. 15. 23. Vinum novum in vites novos in fundendum, Mat. 9. 17. Luc. 5. 36. & c. vini abusus quam noxius, Prov. 20. 1. & 23. 30. & 4. 5. Esai. 5. 11. Ephes. 5. 18. Tit. 1. 7. & 2. 3. pauculo & modico vino utendum, 1. Tim. 5. 23. viti potatorem esse Christum criminantur Iudæi, Matth. 11. 19.

SENTENTIAE POETICAE.

Homer. in 2. Iliad.

Αὐτοῖσι δὲ κρημνοῖσι μένος ὕψος οἶνος ἀΐγει.
Vino autem desertis magnum robur vinum auget.

Idem in 8. Odyss.

Οἶνος καὶ ἀφ' ἄφρα μὲν δὲ ἀνδρῶν ἐστίν.

Et primo Epigram.

Οἶνος καὶ τὴν λυγρὴν καὶ τὴν περὶ κρημνοῖσι ἐστίν.

Οὐκ ἔστιν οἶνος τὴν δὲ δὲ οὐκ ἔστιν οἶνος.

Vinum & balnea & circa Venere amor.

Per velocitatem mittit quum in infernum.

Niceratus.

Οἶνος, τοὶ χαλεποὶ μὲν ἄς πίνουσιν ἰσχυροὶ αὐτοῖσι.

Idem de πίνουσιν, καλὰ δὲ τῶν οἶνος ἴσως.

Vinum sane gratioso magnum est aqua potus.

Aquam autem bibens, bonum non faceres versum.

Vinum sim habet in igni parem in igne homo.

Scire spectat dura mei alla terra.

Secreta hominum diuersi si sequentium recondita prodit.

Ac vinum exaltans nudat mentem.

Hor. 3. epist. 5.

Quid non ebrietas designatio porta recludit,

Speculaber esse, aras in prætia trudit, inermem.

Sollicitus animus onus eximit, ad docet arces.

Facunda calices quem non fecere deserunt.

Couratque quem non in paupertate solus sum.

Quid. 2. Remed.

Vina parant animos. Veneri.

Idem. 1. amor.

Nox & amor vinumq; nihil moderabile suadens.

Ille pudore vacat, Liber, amorq; metum.

Idem. 1. Art.

Ebrietas ut Vera nocet, sic sita iuuabit.

Idem. 2. Remed.

Aut nulla ebrietas aut iana sit, ut tibi curae.

Exipiat, si qua est inter vitruumq; nocet.

Idem. 1. Art.

Vina parant animos, faciuntq; coloribus aptos.

XXXXX

Curæ

Memento hominem multos quidem...
Hic secum teneras concinis inter oves.

SIMILITVDINÉS.

Volens purum volentem incidere quippiam, ipse arte...
Hic ratio vindictam eripiens ira, caligat.

Volens purum volentem incidere quippiam, ipse arte...
Hic ratio vindictam eripiens ira, caligat.

EXEMPLA BIBLICA.

Accepte iniurie Deo committenda, Exempla: Ioseph...
Salm. 11. 13. & 24. 12. David, 2. Sam. 16. 10. & 19. v. 22.

EXEMPLA PROFANA.

Perfarum rex, vt ei nuntiatum est, Sardes captas incensat...
Hic ratio vindictam eripiens ira, caligat.

HIEROGLYPHICVM.

Quæ audiens in Gallia aliquot militum agmina conscia...
Hic ratio vindictam eripiens ira, caligat.

EMBLEMA.

Insula vindicta.
Emblema CLXXI. Andr. Alciat.

Dum respicit Cyclops, summo in faucibus antri,

Cura fregit, multo diluiturq; mero.
Tunc veniunt vsus, tunc pauper cornua sumit.
Tige dicitur esse ruga, frontis abli.
Tunc aperit mentes suo rarissima hostro
Simplicitas, utiq; excui, ente Deo.
Tibul. 1.7.

Bacchus & agricola magno confecta labore,
Pectora tristitia dissolvensq; degit.
Bacchus & fluxus requiem in ortibus adfert.
Cruva licet dura compe pulsa sonent.
Plaut. Aul.

Nimis Vinum vile atq; amor.
Si ebrio atq; amanti impune facere quod libeat licet.
Idem Pleud.

Magnum hoc vitium vni est, pedes capat primum:
Luctator dolosus est.
Idem Truc.

Mhiq; ignoscit.
Quod animi impas, vni vitio fecerim.
Ibidem.

Nam vinum se
Fabulari possit, se defenderet, non vinum moderari,
Se q; vno sciant, qui quidem probi sunt.
Propert. 33.

Vino forma perit, vino corruptitur atq;.

§ APOPHTHEGMATA.

Anacharsis. Quidam in conuiuio videns vxorem Anacharsidis,
Vxorem, inquit, deformem duxisti, Anacharsi, Hic Anacharsis,
Profusus ita mihi videtur, inquit: sed heus puer! infunde mihi me-
racius, vt eam reddam formosam, Indicans, vinum adimere homini
rectum iudicium. Ahen. 19.

Idem dicebat vitem ferre tres botros: primum voluptatis, alteru
ebrietati, tertium molitiae. Sentiens, parcum vini vsum esse iucun-
dum, quia sedat sitim: largiorem gignere temulentiam: largissi-
mum parere rixas, caedes ac morbos. Simile huic quod alibi dictu
est: Primum craterem pertinere ad sitim, alterum ad voluptatem,
tertiu ad ebrietatem, quartum ad insaniam. Dicitur erit iucun-
dus, si cogites, in Scythia non esse vites. Laert. lib. 6.9.

Cicer. apud Damalippum cenans, quum conuiuator medio cre
vinam apposuisset, idque conuiuus a vestitate cupiens commenda-
re, dicitur. Bibite, Phalerum hoc quadraginta annorum est: bene,
inquit, ferretatem. Hoc modo de homine loqui soleamus, cuius
forma viribusque non multum detrahit atas. At ridiculum erat,
vinum ab immodica vestitate commendare. Plur. in Cic.

§ SIMILITUDO.
Erasmi Roterdami. Multi calcitratus vino crebro inhibetur: Mu-
licis petulantia vino prouocatur. In Similib.

§ EMBLEMATA.

Vino prudentiam augeri.
Emblema XXI. Andr. Alciat.
Hac Bacchus Pater, & Pallas communiter ambo
Templa tenent soboles vrraque Vera Iouis
Hac caput, ille femur soluit: hunc vsus olus
Debitus, inuenit primus at ille merum.
Iunguntur merito: quod si qui Abstinentis odit
Vina, Deo nullum sentiet auxilium.

Prudentes vino abstinere.
Emblema XXIV.
Quid me vexat is fami: sum Palladis arbor,
Auferte hinc botros, & irgo fugat Bromium,
Vide Ebrietas.

Violentia.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Violentia, vis maior, impetus. Graece βία. Hebr. Chamais, vio-
lentia, iniuria, rapina, fraus, calumnia, a verbo Chamais,
violauit, violenter egit, vim & iniuriam intulit. Tachmas,
quis rapax & violenta. Dicitur etiam Hyschek a verbo hyschek, frau-
de aliquid abstulit, vt fraudulenta aliquem opprellit.

§ LOCI BIBLICI.

Violentia damnatur, Ezzech. 46. 9. 18. violentia merces, Prau. 11.
v. 24. violenti rapiunt regnum Dei, Matth. 11. v. 12. Luc. 17. 19.

§ SENTENTIAE PATRVM.

Nemo inuitus bene agit, etiamsi bonum est quod facit. August.
lib. confess.
Multa bona praestantur inuitis, quando eorum consulitur vtili-

tati, non voluntati: quia ipsi sibi inueniuntur esse in-
uid. cap. 72.

In Ecclesia non coactum, sed acquiescentem cogit
conuerti. Non est enim, qui curare possit inuirtum. Co-
log. lib. 2.

§ SENTENTIAE PHILOSOPHOUM.

Violentia est, cum agendi causa, a quo cogitatur
Arist. in mag. mor. c. 13.

Violentia duplex est, alia praeter naturam, alia
qua ignis & aer feruntur in gyrum. Simplicius in 1. de
caelo. 1. 1. 1.

Violentia non est, nisi in respectu naturae, & in
set motum naturalem, non intelligitur habere
tum in 1. de caelo, tex. 70.

Violentia est, vt aliquod corpus moueat alioquin
trifasco, ita quod non sit in natura motoris illius
locat illud, quod ex eo mouetur semper, sed in aliquo
de caelo, tex. 10.

Violentia quae mouetur, non habent principium
ipsi, sed principium motus est ab extrinseco. D. Thom.
cap. 1.

Violentia est, cum aliquid mouetur ab aliquo
ad aliud, quod ex propria natura aptitudinem non ha-
bet. 1. 6. r. 6.

Violentia quod euellit, aliquid secum seu panem
euulsionis ipsius, & eius, ex quo eradicitur, trahent
abst. animal.

Plus valet, quod violentia cogit, quam quod
verecundia. Val. Max. 1. 3.

Nulla res tam facilis, quin difficilis sit, si in animo
Epist.

Da operam, ne quid vnquam inuitus facias. Non
suis aliquid facit, miser est: sed qui inuitus. Itaque qui
ponamus: vt quicquid res exigit, id velimus: & impo-
siti sine tristitia cogitemus. Idem epist. 65.

§ EXEMPLA PROFANA.

Lysander. Cum Argiui de ditionis finibus ambig-
cedemoniis, alluenerantque, se iustitiam habere
der strido ense: qui hoc, inquit, superior est: is
disputat. Ab aequo & bono vir insolens ad vim prouoc-
lacon.

Themistocles. Quum apud Andrum argentum pro-
quis, ad vos adduco Deos, vim ac suasionem: ligent
impetraret suadendo, se vi crepturum. At illi respon-
duo quoque duas magnas esse Deas, inopiam & impellit
quas non liceret dare, quae petebat. Plur.

Quidam ex his, quos Caesar de proroganda pro-
miserat, stans in scaena, simulatque cognouit, Caesarem
dare prorogationem, manu capulum percutere: at
bit: vim Reip. minitans. Eras. 1. 4. apoph.

Vide Potentia, Vir.

Vir.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Vir, nomen sepe dignitatis est, refertur enim ad
que animi & corporis. 1. 1. C. de digni. 1. 1.

Vir bonus in iure ciuili iudex est. Item, Vir
qui facit alteri, quod sibi vult fieri, lib. 1. circa me-
lac. Spiegel in Diction. Orator vir bonus dicitur, dicitur.

Vir, a vi dicitur, quod viribus & robore praestat. Sicut
Ish, praestans virtute & potentia a verbo ish, feruor,
riliteregit. Conuenit aliquantulum cum Eos (lib. 1. de
ro. Ab Ish, verbum Graec. ισχυρο id est, viribus valens
lidus 2. Gaeber, superius alios virtute, autoritate, do-
ram, viri, ad eas, fortes: a verbo Gabar, superauit
tentia, superior fuit. Gibbor, fortis, praualidus, inuic-
nat alios. Inde Gr. ισχυρο, guberno, vt in 1. de
Cor. 1. 27. 1. 28. 1. 29. 1. 30. 1. 31. 1. 32. 1. 33. 1. 34. 1. 35. 1. 36. 1. 37. 1. 38. 1. 39. 1. 40. 1. 41. 1. 42. 1. 43. 1. 44. 1. 45. 1. 46. 1. 47. 1. 48. 1. 49. 1. 50. 1. 51. 1. 52. 1. 53. 1. 54. 1. 55. 1. 56. 1. 57. 1. 58. 1. 59. 1. 60. 1. 61. 1. 62. 1. 63. 1. 64. 1. 65. 1. 66. 1. 67. 1. 68. 1. 69. 1. 70. 1. 71. 1. 72. 1. 73. 1. 74. 1. 75. 1. 76. 1. 77. 1. 78. 1. 79. 1. 80. 1. 81. 1. 82. 1. 83. 1. 84. 1. 85. 1. 86. 1. 87. 1. 88. 1. 89. 1. 90. 1. 91. 1. 92. 1. 93. 1. 94. 1. 95. 1. 96. 1. 97. 1. 98. 1. 99. 1. 100.

§ LOCI BIBLICI.

Vir, pro indefinita particula, quidam, Actus 8. 27. 1. 1.
mine, Gen. 49. 6. Vir a muliere seductus, 1. Cor. 13. 3. Ephes. 5. 23. & dominus. Gen.
1. Petr. 3. 6. 1. 6. vir imago & gloria Dei est, 1. Cor. 10. 7. 1. 11. 1. 12. 1. 13. 1. 14. 1. 15. 1. 16. 1. 17. 1. 18. 1. 19. 1. 20. 1. 21. 1. 22. 1. 23. 1. 24. 1. 25. 1. 26. 1. 27. 1. 28. 1. 29. 1. 30. 1. 31. 1. 32. 1. 33. 1. 34. 1. 35. 1. 36. 1. 37. 1. 38. 1. 39. 1. 40. 1. 41. 1. 42. 1. 43. 1. 44. 1. 45. 1. 46. 1. 47. 1. 48. 1. 49. 1. 50. 1. 51. 1. 52. 1. 53. 1. 54. 1. 55. 1. 56. 1. 57. 1. 58. 1. 59. 1. 60. 1. 61. 1. 62. 1. 63. 1. 64. 1. 65. 1. 66. 1. 67. 1. 68. 1. 69. 1. 70. 1. 71. 1. 72. 1. 73. 1. 74. 1. 75. 1. 76. 1. 77. 1. 78. 1. 79. 1. 80. 1. 81. 1. 82. 1. 83. 1. 84. 1. 85. 1. 86. 1. 87. 1. 88. 1. 89. 1. 90. 1. 91. 1. 92. 1. 93. 1. 94. 1. 95. 1. 96. 1. 97. 1. 98. 1. 99. 1. 100.